Broj: S1 3 U 032346 19 U
Sarajevo, 07.09.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „VODOSKOK" d.o.o. Tomislavgrad, koga zastupa punomoćnik Jerko Čilić, advokat iz Ljubuškog, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-347-9/19 od 11.04.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.09.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-347-9/19 od 11.04.2019. godine i to stavom 1. usvojena je žalba tužitelja i poništena Odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 94/18 od 23.01.2019. godine, stavom 2. je usvojen zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM i stavom 3. je usvojen zahtjev žalitelja za naknadu advokatskih troškova u iznosu od 240,00 KM + 17% PDV, ukupno 280,80 KM i i obavezan je ugovorni organ da iste nadoknadi u roku od 15 dana od izvršnosti rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora, zbog povrede pravila postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede materijalnog prava. Ukazuje da se ne radi o neprocjenjivom predmetu, te je i u žalbi označio da se radi o nabavci, čija je procijenjena vrijednost 1.466.587,00 KM bez PDV-a. Navodi da su neprocjenjivi oni predmeti, u kojima se vrijednost spora ne može odrediti, što ovdje nije slučaj. Ukazuje da odredba na koju se tuženi poziva, se odnosi na statusne i porodične predmete, a da je tuženi bio dužan primijeniti član 12. u vezi sa članom 19. Advokatske tarife. Konačno je predložio da se tužba uvaži,

osporeno rješenje poništi u stavu 4. i 5. i predmet vrati tuženom na ponovno rješavanje.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH i ugovorni organ „Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Sarajevo su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizilazi da je ugovorni organ „Vodovod i kanalizacija" d.o.o. Sarajevo, pokrenuo postupak javne nabavke materijala za priključke i PE cijevi, te je nakon provedenog postupka, dana 23.01.2019. godine, donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 94/18. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedene Odluke, koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio Odluku o izboru njapovoljnijeg ponuđača, te usvojio zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00 KM i usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je djelimično uvažio zahtjev tužitelja za troškove postupka u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH, koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku, te mu je dodjeljen iznos od 280,80 KM.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je našlo da je odluka tuženog donesena pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), propisano je da, kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove, srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano. U konkretnom slučaju, nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi, jer je u postupku dokazao da tenderska dokumentacija nije sačinjena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Nije osnovan prigovor tužbe da je prilikom odlučivanja o troškovima tuženi pogrešno primijenio materijalni propis i podzakonski akt, na osnovu kojeg je tužitelju dodijeljen iznos od 280,80 KM, na ime sastava žalbe u upravnom postupku. Naime, ugovorni organ je pokrenuo postupak javne nabavke, te nakon provedenog postupka, donio Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, protiv koje je tužitelj izjavio žalbu, koja je osporenim rješenjem uvažena i Odluka o izboru njapovoljnijeg ponuđača poništena. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbom. Pravilno je tuženi odlučio da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi

troškova za rad advokata F BiH u konkretnom slučaju ima primjeniti član 18. stav 2. i član 33. Tarife, koji se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim članom za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima, nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM , odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM. Tužitelj je u konkretnom postupku imao žalbu sa kojom je uspio u postupku i u odnosu na tu žalbu je ostvario pravo na naknadu za sastav žalbe u skladu sa važećom Tarifom.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH(„Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Slađana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo